

[Simonsen.]

Naar nemlig private Arbejdere skal tage Arbejde for 98 Ø. i Henhold til Overenskomsten, har de Ret til at kræve fuld Arbejdstid, altsaa fuldt Timetal og fuldt Dage- tal, for saa vidt de da ikke afskediges midt i en Uge. Dette gør dog en væsentlig Forskel, og jeg forstaar ikke, at den højt- ærede Minister kan indtage det Standpunkt, han gør, overfor Aarhus Kommune, og den Maade, hvorpaa man dér har tænkt sig at iværksætte Arbejde. Jeg synes ikke, det er forsvarligt, ikke mindst naar man er- indrer de Indskrænkninger i Arbejdstiden, jeg her har nævnt. Jeg har fundet, der burde gøres opmærksom paa dette, for at man kan vide fuld Besked med, hvorledes Sagen forholder sig.

Axel Dam: I Anledning af de Replik- ker, der er rettet mod mine Udtalelser, vil jeg gerne sige, at det, som de arbejdsløse skal have, og det, som de sikkert ogsaa ønsker, er Arbejde, ikke Understøttelse, og naar der er blevet sagt, at vort Forslag var Fremtidsudsigter, skal jeg dertil sige, at man behøver kun at gennemføre det allerførste Trin, saa vil det virke ganske øjeblikkeligt. Det er ikke, som det blev sagt, Veksler, der er trukket paa Evig- heden, men Veksler, det er trukket paa den høje Rigsdags Retsind og Villie til at gøre noget gennemgribende. Det staar altsaa i det høje Tings Magt at indfri disse Veksler, hvad Dag det vil, og vi er ikke ansvarlige for, at det ikke bliver gjort.

Axel Møller: Det ærede Medlem Hr. Holstein maa have misforstaaet mig, naar han mener, at jeg har givet Anvisninger paa Krisetoldforanstaltninger og lignende som Hjælpemidler i den nuværende Situation; det har jeg absolut ikke, for jeg er ganske klar over, at det vil have længere Udsigter, end den Situation, vi nu er i, kan taale at vente paa. Men hvad jeg har sagt, er, at Staten bl. a. ved sin fuldkomne Passivitet overfor Erhvervskrisen har sin store Skyld i, at Arbejdsløsheden har naaet en saadan Størrelse, som den har, og at Staten alene af den Grund er forpligtet til at tage sig af dette Forhold og hverken kan sige, at det er et rent privat Forhold — som det ærede Medlem meget rigtigt udviklede For- leden —, eller at det er en kommunal op- gave. Det er saa sandt i første Linie en Statsopgave, og det maa være Statens Pligt at give Kommunerne et saadant Grund- lag for deres Administration, at de kan

administrere forsvarligt i den foreliggende Krisetilstand. Hjælpekasseloven af 1913 er jo ikke affattet med denne Tilstand for Øje, den har haft en helt anden Situation for Øje end den, vi nu er inde i. Hvis man altsaa overhovedet vil bygge paa denne Lov, maa den tilpasses, saaledes at man kan administrere forsvarligt under den nuværende ekstraordinære Arbejdsløshed. Og jeg vil gerne sige, at en Revision af Hjælpekasseloven, der gik ud paa at lette det at kaste hæderlige Arbejdere over paa Fattigvæsenet, kan absolut ikke vente nogen Støtte fra min Side.

Bouet: Af den Kendsgerning, at det ærede Medlem Hr. Bindslev og jeg i Køben- havns Kommunalbestyrelse har været med til at rette en Henvendelse til Ministeriet om at overveje den særlige Situation, Køben- havns Kommune er kommet i paa Grund af de vedtagne Love, udleder det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, at derved skulde det ærede Medlem Hr. Bindslev og jeg være forpligtet til at stemme for det foreliggende Lovforslag. I den Anledning vil jeg pege paa, hvad der skete hin Aften. Man forsøgte fra Socialdemokratiets, fra Flertallets Side en Overrumpling, man søgte at faa de andre Grupper til at gaa med til denne Henvendelse, idet man først forelagde Sagen, da vi kom ind i Salen. Man gik altsaa den modsatte Vej af, hvad der ellers er parlamentarisk Skik, nemlig i Forvejen at henvende sig til de forskellige Grupper. Jeg protesterede øjeblikkeligt, da jeg fik Ordet, mod denne Fremgangsmaade, og der skete dernæst det usædvanlige, at Mødet blev afbrudt — det er vist første Gang i Borgerrepræsentationens Historie —, for at vi kunde forhandle om Sagen. Under den følgende Diskussion hævdede jeg Gang paa Gang, og vor Ord- fører ligeledes, at der i den Kendsgerning, at vi gik med til Henvendelsen, ikke laa nogen som helst Kritik af den paa Rigs- dagen vedtagne Lov, idet Henvendelsen kun angik Københavns Kommunes økono- miske Forhold. Der kan saaledes af vor Hen- vendelse til Regeringen ikke drages den Slut- ning, at vi har kritiseret den vedtagne Ar- bejdsløshedslov, eller en Forventning om, at vi vil stemme mod Foranstaltninger, der er Udtryk for den. Der er ikke lagt nogen som helst Tvang paa mig, og det vil der heller aldrig blive, thi i saa Fald kender jeg Vejen til at komme ud af denne Forsamling. Jeg stemmer fuldt efter min Overbevisning, og det haaber jeg ogsaa det ærede Medlem Hr. Einer Jensen gør. Jeg skal i øvrigt blot pege paa dette, at Socialdemokratiet jo selv er